ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Σ' ΑΦΙΝΩ ΓΕΙΑ

Σ' ἀφίνω γειά· μὴ λυπηθῆς, γιὰ σένα ἂν κλαίω κι' ἂν πονῶ
θυμήσου ὅταν χωρίσαμε τὸ γέλιο εἶχα στὰ χείλη,
τώρα μακρυά σου βρίσκομαι σὲ τόπο μακρυνό,
μὰ ἡ σκέψι μου πάντα πετᾶ στοῦ χωρισμοῦ τὸ δεῖλι.

Τὸ φεγγαράκι τὸ χλωμό, σὰν θὰ γυρνάη στὸν οὐρανὸ
θὰ σοῦ θυμίζη μὲ καῦμὸ τὰ χρόνια τὰ φευγάτα,
κάποιο ἡλιοβασίλεμα, κάποιο δρομάκι σκοτεινὸ
κεῖ ποὺ σὲ πρωτοφίλησα, γλυκειά μου μαυρομάτα.

Σὲ ξένους τόπους βρίσκομαι, σ' ἔρημες χῶρες τριγυρνῶ
σκορπῶντας τὰ μάτια θὰ κλειστοῦν, σβύση τὸ δάκρυ τὸ στερνό,
σὲ κάποιο ἀπόμερο κρυφό, σὲ κάποιο ἔρημο μνῆμα.

Κηφισιά, Ἀπρίλιος 1934. Δ. Κ

ΣΤΕΡΝΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

Κάποιας βραδειᾶς χειμερινῆς ξυπνᾶν ἐντός μου οἱ καϋμοί,
τώρα ποὺ ἕνας χείμαρρος σὰν ναυαγὸ μὲ σέρνει
γιὰ τὸ νησὶ τῆς λησμονιᾶς.
Καὶ καθὼς πάω γυρεύοντας τὴν ἄκρη μου, οἱ στοχασμοὶ
φτεροκοπᾶνε σὰν πουλιὰ στὸ βράδυ ποὺ μοῦ φέρνει
λίγη ζωοῦλα συμπονιᾶς.
Μὰ τώρα εἶνε πειὰ ἀργά! καὶ νὰ γυρίσω δὲν (μπορῶ
ἀπ' τὸ στερνὸ ταξεῖδι μου πίσω σ'αὐτὴ τὴ χώρα
ποὺ μοῦχει λυώσει τὴ ψυχή·
Κάποια καινούργια μὲ πλανᾶ θέλησι τώρα καὶ (θαρρῶ
πὼς ὅπου νᾶναι θὲ νἀρθῆ ἡ ἄγια κείνη ὥρα
ν' ἀράξω στ' ἀγνωστο νησί...

ΑΛΕΞ. ΜΠΑΜΠΙΛΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ

Τὸ καρτεροῦσα μιὰν αὐγή, καὶ εἶπα, ἦρθε: (Νάτο
αὐτὸ τὸ σκληροκόριτσο ποὺ μ'ἔχει ξετρελλάνει..
Μ'ἕνα χαμόγελο γλυκὸ τὸ εἶδα, ναί νὰ φτάνη:
Ὤ! Στόλισε τὴ χρυσαυγὴ τὸ γέλιο τὸ μοσχάτο.
κι' αὐτὴ τὴν ὥρα τὰ πουλιὰ εἶπαν γλυκὰ τρα- (γούδια,
κι' ἁπλώθη ἡ μοσκοβολιὰ τριγύρω στὰ λου- (λουλούδια!
Ἄχ! Ἀπὸ κείνη τὴν αὐγὴ πάλι μακρυὰ του (μένω..
Ναί· τὄγραψεν ἡ μοῖρα μου στίχους νὰ χρυσοδένω,
Γι' αὐτὸ τὸ σκληροκόριτσο τ' ἀναθεματισμένο!..

Γ. Β. ΜΗΤΣΕΑΣ

πρεπε νὰ δῶ πὼς ἔφυγε μὲ ἀδιάβροχο ἀπ' τὸ σπίτι καὶ γύρισε μουσκεμένη χωρὶς αὐτό!...

Λυγμοὶ ὀδυνηροὶ τῆς δάγκασαν τὸ λαρύγγι. Χτύπησε μὲ λύσσα στὸ στῆθος της καὶ ξαναοὐρλιαξε:

—Πόσο εἶνε καλὴ ἐκείνη... Καὶ πόσο πρόστυχη ἐγώ... Μοῦφερε τὸ ἀδιάβροχο μονάχη της γιὰ νὰ μὴ βραχῶ στὸ δρόμο... Ὤ, Θεέ μου!... Καὶ τώρα τί νὰ κάνη;...

Ἄρπαξε τὸν ἄναυδο νέο ἀπ' τὸ μπράτσο, καὶ μὲ ἄγρια ἐνεργητικότητα ἄρχισε νὰ τρέχη στὸ σπίτι.

—Ἔλα!... οὐρλιαζε. Ἔλα!..

Λαχταρισμένη, ἀνέβηκε πηδῶντας τὰ σκαλοπάτια, σκούντησε τὴν πόρτα καὶ ρίγτηκε ὁρμητικὰ στὸ δωμάτιο τῆς Συλβίας.

Στὸ κατῶφλι τῆς πόρτας, ὅμως, σκόνταψε, σὰν νὰ χτύπησε κατακέφαλα σὲ τοῖχο: Ἀντίκρυσε στὸ κρεββάτι ξαπλωμένη τὴ Συλβία, ἄψυχη, κίτρινη σὰν κερί, καὶ μὲ τὴ μορφὴ συσπασμένη σὰν ἀπὸ πόνο φρικτό!

Πλησίασε σιγαλά, σύρθηκε, ἔφθασε στὸ κρεββάτι κι' ἔσκυψε στὸ ἀκίνητο πρόσωπο τῆς ἀδελφῆς της. Στὸ ἀμυδρὸ φῶς τοῦ καντηλιοῦ ξεχώρισε ὁλοκάθαρα ἐπάνω του τὰ πένθιμα σημάδια τοῦ θανάτου, καὶ στὸ δεξί της χέρι—ἀκουμπισμένο στὴ βουβὴ πειὰ καρδούλα της—βρισκόντουσαν μπερδεμένα καὶ σφιχτοκρατημένα τὰ μαλλιά της ποὺ τῆς εἶχε δώσει πρὶν ἀπὸ λίγες ὧρες.

Μὲ ἄχρωμη, ἄτονη φωνή, μουρμούρισε στὲ Γουλιέλμο:

--Τὴ σκοτώσαμε... Φύγε... Ἡ ψυχή της μᾶς χωρίζει... Ἡ ἄσπρη, ἡ ἀγνὴ ψυχή της βρίσκεται ἀνάμεσά σας... Φύγε!...

Κι' ἐνῶ ὁ νέος ἔφευγε ἀνατριχιασμένος, ἡ Λευκὴ κυλιόταν πάνω στὸ πτῶμα τῆς ἀδελφούλας της, χύνοντας πικρὰ δάκρυα μετανοίας... Πολὺ ἀργά...

ΔΙΑΒΑΣΤΕ, ΑΠΟΛΑΥΣΑΤΕ, ΔΡΟΣΙΣΘΗΤΕ...

ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Καὶ ἄλλοτε ἐδημοσίευσε τὸ «Μπουκέτο» παλιὲς ἐξωφρενικὲς ἀναφορὲς ἀποσπασματαρχῶν καὶ ἄλλων κατωτέρων ὑπαλλήλων. Σήμερα σᾶς σερβίρουμε πάλιν τέσσερα παρόμοια ἀνέκδοτα....ἀριστουργήματα. Εἶνε ἀπολύτως γνησια. ἀπολύτως αὐθεντικά. Ἀπολαύσατέ τα. λοιπόν....

* * *

Πρὸς τὴν μοιραρχία. Περὶ παραλαβῆς καταλόγον τὸν κληρούχον τοῦ 2!.

Ἀναφέρω μετασεβασμοῦ πρὸς τὴν Μοιραρχίαν ταύτην ὅτι χθὲς ἔλαβον τὸν κατάλογον τὸν κληρούχον τοῦ ἐνταῦθα Δήμου ..... ἐνήργισα καὶ θὰ ἐνεργίσω τὰ κτηκοτάτην εἰπερεσίαν ἀλλὰ τὰ παράπονα ἔναι καθόλα ἀνιπόστατα ὅπος τὰ γνωρίζομε ἡμεῖς κατὰ καθήκον ἐνεργίσαμε τὴν σύλειψὴν τὸν φοιγωστράτον ὅπος ἠμπορέσαμε καὶ ἂν ἦχον κρίσην ἐκίνι τοῦ παραπονέθησαν δὲν θὰ παρατονούντο διότι τοῦς ἔκαμα καλὸ καὶ τὴν Σύμερον ἀπαλάκτηκαν καὶ δὲν ἔχοιν ἄλας τημορίας καὶ δὲν πειράζη ἂν τοὺς φάγαμε μερικὲς κότες μὲ χίλιες βλαστήμιες καὶ μήριες κατάρες ἀλλὰ ὁ θεὸς μᾶς τῆς ἔκανε χαλάλη διότι ἀγανακτοῦσαμε διὰ τὴν σύλειψήν τους.

Ὁ Ἐνωματάρχης
Β. Δ.

* * *

Ὁ σταθμάρχης ..... πρὸς τὴν Μοιραρχίαν .....
Εἰς .....
Διὰ τὸν εσερχωμὸν εἰς τὴν εἰκίαν τοῦ .....

Εὐπιθῶς ἀναφέρω πρὸς τὴν Σ. Μοιραρχία ὅτι εἰς τὴν 1ην Μ. Μ. τοῦ μεσονυκτίων ἐσίλθαν εἰς τὴν εἰκίαν τοῦ Παπαβασίλι δύο ἄνθρωποι ἀγνωστη καὶ ἀναγκαστήσα ἡ κιρεία ἐπιροβόλισε. Πληροφορηθῆς ἀπὸ τοὺς γιτόνους ἀμέσως ἐξῆλθον καὶ δὲν ἰδων τίποτις περιπολῳ ἠτῶν οἱ χωροφύλακες Κ.Σ. καὶ Ε.Γ. δὲν μᾶς ἀνέφεραν τίποτης τὴν προηὰν ἰδέ τὴν ἑνάτην π. μ. μᾶς ἠδοπίησε ἡ κιρεία ὅτι εἰσήλθον εἰς τὴν εἰκίαν της καὶ ἀναγκάστη νὰ προβόλῃση καθὼς ὁ νοικοκίρης δὲν εἴτων ἐντὸς τῆς εἰκίας τον καθὼς πληροφορεῖθην ὅτι μίπος εσῆλθον διὰ τὴν παραμάνα ἢ διὰ κανένα κοινέλη ἡ ἠκία ἦνε πλησίον τοῦ σμιρνιοῦ.

Ν. Ν.
Ὑπενωματάρχης

* * *

Τῇ 3 7βρίου κτλ.

Ἐξοχότατε Κύριε Πολίδορε κτλ.

Διὰ ταύτης μου θέλω σὰς ἀναγγήλω τὴν πρὸς ἐμὲ φιλίαν σας, ὅτι καὶ ἐγὼ καλῶς ἠγιαίνω.

Σήμερον σὰς παρακαλῶ σὰς ἐμβάζω ἕναν πατριώτην μου ὀνομαζόμενος Χαράλαμβος ὅπος φροντίσιται τὴν ἐπιστήμην σεῖς, ἵνα ἰατρεύσητε ἀναγγαζόμενος ὑμῶν καὶ τὸν ἐξαποστέλνω ἤθελον διὰ νὰ ἀναχορίση διὰ τὰς Ἀθήνας τέλος δὲ τὸν ἄφυσα καὶ τὸν ἠπα πίγεναι καὶ αὐτὸς θὰ σὲ ἤτεῖ ἢ θαγένης καλὰ ἢ ὄχοι μάλιστα νὰ τὸν ἤτῆς ἡ θὰ γένη καλός, νὰ μὴν ἐξωδεύετε διότι εἶναι πτοχὸς μόνον αὐτὸ θὰ σὰς παρακαλέσσο καὶ Διὰ ταύτις μου μένο εἰς ἀπάντησίν σας ἠγιαίνεται ἐντελός.

Ὁ Κοιμβάρος σας
Γαβριήλος

* * *

Διανεμητικὸν ἔγραφον.

Διὰ τοῦ πάροντος δὶ αναιμικοῦ ἐγράφου διλὸν γίνετε ὅτι παροισισθὲν τὸ κινὸν τὶς προτεβούσις τὶς τάφτις πόλεος, ἡ Παρασκεβοὺ τοῦ Διονισίου διεναμίσαντο κὲ ἔλαβον τὸ διαλογισθὲν ἀφτοὶς μερίδιον ἐκ τὶς περιουσίας τοὺ ἀποθανὸν Γλαράκη, ἔμινε δὲ κὲ ἐκ τὶς περιουσίας τοὺ ἀποθανὸν ἕνας θήλη ὄνος. Τούτον οὗτος γεγονένε, κὲ ἰς τὸν ἱερὸν κόνδικα τὶς ἱερὰς μιτροπόλεος μετακομισθὲν ἔγεινεν κὲ τὸ παρὸν ἐσφράγιστον τὶ πολιτικὶ σφραγῆ, ἔγεινε δὲ κὲ κατὰ τὸ σταυζιμάτι σούλφι ἰπρὰς ἴσκα βὲ βελουχιστὰν νταχὶ» τουρκικότερον ἰπῖν, ἐξοφλούντες δὲ τέλιον κὲ δὴ ἀγράματος ὧν τίπτοντες τὸ ἄκρον τοῦ δακτήλου.

* * *

Ἀναφορὰ τοῦ Κ. Μ., πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Ἀθηνῶν.

Κύριε Εἰσαγγελέα,

Οἱ ἔναντι μηνύσμενοι ἦλθον ἀθρόως, ὁμοφώνως, ἐμπροθέσιως καὶ προβεβουλευμένως εἰς τὸ ἐν τῷ χωρίῳ Σωληναρίῳ γραμματοσχολεῖον μου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην πρὸς 12ην τῆς ἐπιούσης, οἵτινες διαρρήξαντες τὰ τοῦ διδασκαλείου κλεῖθρα καὶ διὰ ξυλικῆς καὶ ροπαλικῆς ἐπιθέσεως διαφόρους μιόλωπας τῷ σώματί μου εἰσενεγκόντες ἰδίως δὲ καὶ ἐπικινδύνως τῷ κρανίῳ καὶ ταῖς χερσὶν ἀτεπειράθησαν ταυτοχρόνως καὶ ἀνυπερθέτως διὰ πολικρότων ὀργάνων ἀνηλεῶς με βάλλοντες κατ' ἐμοῦ περὶ τῶν δέκα βολῶν, ἐξ ὧν τις διελθοῦσα κατὰ διάζωμα, διεσπάσατο τὰ ἐνδύματά μου, ἁ δὲ ὑπολειφθεῖσα περισωματοσυρίζιοισαι διηυθύνθησαν πρὸς τὴν εἰσοδικὴν θύραν καὶ τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ σχολείου μου τοῖχον καὶ κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα ἀπαλλοτριώσαντές με μὲ ἐξέδυσαν ἐν ἀπουσίᾳ μου τὸ σχολεῖον ἀφαιρέσαντες δραχμὰς πεντακοσίας καὶ ἕν ὁμόλογον συγκείμενον ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων καὶ ἕν ὅπλον μονόκροτον κενὸν καὶ ξένον ἀξίας δραχμῶν τριάκοντα.

Εὐπειθέστατος.

Ὁ μηνυτὴς
Κ. Μ.

ΣΗΜ. — Τὸ Σωληνάριον εἶνε χωριὸ τῆς Λεβαδείας.